

наричани „*копачари*“, по-късно съм погръчени и сега има много българи, които свърдочатъ за влашкото имъ потекло.¹⁾ Името „*копачари*“ напомня, че съм били земедѣлци, като мегленците и поради това рано съм изпаднали подъ гръцко влияние.

По на съверъ въ долината на Бистрица сега има малки влашки колонии въ градовете *Гребена*, *Шатища*, *Кожани* и *Костуръ*. Гребенските власи съм повечето пастири и лѣтъ живѣятъ по планините.²⁾ Въ Шатища всичкото население е било влашко, прѣселено отъ Сисаний. Сега то е вече погръчено и само по-старото поколение знае още бащиния си езикъ.³⁾ Въ градеца Кожани има малка влашка колония, сѫщо полупогръчена. Погръчена е и влашката колония въ Костуръ.

Въ планина Мурикъ, между Костурската Котловина и Сарж Гърьль, се намира влашка купчина, състояща отъ *Сисаний*, *Гръцка Блаца* и *Клисура*. Въ Сисаний влашкото население е почти погръчено, както и въ Шатища. Жителите на Гръцка Блаца съм изселници отъ Сисаний и още двуезични, но съм много прѣдадени на гръцкия. Клисура е малко планинско градче, населено изключително съм власи, които скитатъ по цѣлия Балкански Полуостровъ като търговци, ханджии, златари и шивачи на сърмени дрѣхи. Тукъ има силна ромънска пропаганда и населението, ако и да не е всецѣло ней прѣдано, добре е запазено отъ погръчане.

Въ Леринъ има малка влашка колония, която по езикъ се обѣлгарява и почти е загубена. Въ планина Вичъ има двѣ голѣми влашки села: *Писодеръ*, на пътя за Костуръ и *Невѣска*, по-ъ самитѣ поли на високия Вичъ. Жителите на Писодеръ съм прѣселенци изъ Албания, тамъ и до сега ходятъ като ханджии. Невѣска е малка планинска паланка като Клисура съм богато влашко население, което ходи по печала въ Ромжния и Египетъ.⁴⁾ Около Невѣска има по нѣколко влашки фамилии въ селата *Лъсковецъ*, *Негованъ* и *Бѣлъ Каменъ*.

Още по на съверъ се намира битолската влашка група, най-многочислена въ Македония. Въ самия градъ Битоля влашкото население съставя важна частъ отъ гражданите. Занимава се съ търговия, занаяти и ходи по чужбина на печала. Битолските власи, ако и да се гърчеятъ, добре съм упазили родния си езикъ. Наблизу

¹⁾ Weigand, Die Aromunen, 130. Бѣлѣжка.

²⁾ Все тамъ, 130.

³⁾ Все тамъ, 129.

⁴⁾ Все тамъ, 16—17.